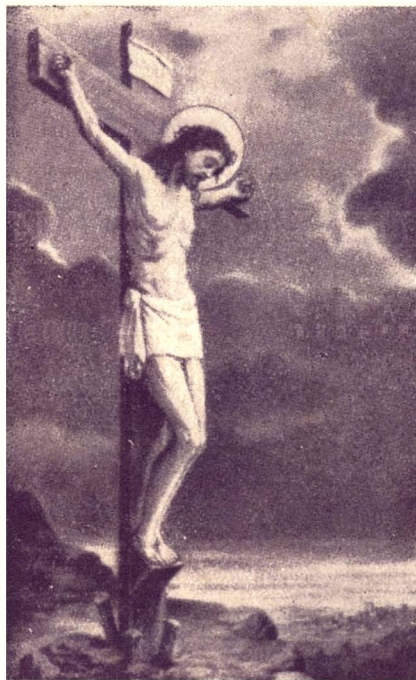

CSER
PALKOVITS
ISTVÁN S. J.:

NAGYHETI KILENCED

KORDA R. T. KIADASA
BUDAPEST

Kilencnapig ájtatosság a föltámadás ünnepére

Irla:

Cser Palkovits István S. J.

K o r d a R. T. k i a d á s a, B u d a p e s t

Nr. 102|1940. Imprimi potest. Budapestini, die 16.
Februarii 1940. Eug. Somogyi S. J. Praep. Prov.
Hungariae. — Nihil obstat. P. Joannes Hemm S. J.
censor dioecesanus. Nr. 1107—1940. Imprimatur.
Strigonii, die 12. Februarii 1940. Dr. Joannes Drahos
vicarius generalis.

Nyomatott: Korda R. T. nyomdájában, Budapest.

Bevezető

A kilenced végzését a következőképen ajánljuk:

Ugyeljünk lelkünk kegyelmi állapotára; ezért, ha szükségesnek látjuk, a kilenced megkezdésekor gyónjunk meg és alatta gyakran, ha tehetjük, minden nap járuljunk a szentáldozáshoz. Ezt fokozott buzgósággal végezzük nagycsütörtökön, az Oltáriszentség szerzésének emlékűnnepén.

Az első nap mondjuk el a Bevezető imát. (5. lap.)

Naponként olvassuk el figyelmesen, imádkozó lélekkel a megfelelő napra szóló elmélkedést és gondolkozzunk el az olvasottakon. Utána imádkozzuk el az elmélkedés végén jelzett litániát.

Minden elmélkedésnek öt része van:

1. Istenre való gondolás, kegyelemkérés, célkitűzés; 2. az elmélkedés anyagának rövid előadása; 3. ennek bővebb kifejtése; 4. alkalmazása önmagunkra; 5. bűnbánati ima és kérésünk előterjesztése.

Az utolsó napon elmondjuk a Befejező imát. (88. lap.)

Bevezető ima

Mindenható örök Isten! hiszem, hogy hatalmas vagy, de jóságod is végtelen s ezeknél csak irgalmad nagyobb, tekints kegyesen reám, aki bűneimet sajnáló, gyarló ember vagyok! Végtelen jóságodban és nagy irgalmadban bízva, gyöngeségem teljes tudatában, esedezve fordulok Hozzád. Arra kérlek, Uram, hogy — amennyiben nem ellenkezik isteni szándékkal — kegyesen teljesítsd ezt a kérésemet (itt megemlítem kívánságomat, amelynek meghallgatásáért a kilencedet tartani akarom).

Hogy alázatos kérésem annál kedvesebb legyen előtted, egyszülött Fiaid áldott nevében és érdemeire hivatkozva terjesztem azt szent színed elé: az ő szent szenvedése és halála miatt légy

könyörületes hozzám, bűnös emberhez!

Úr Jézus, aki irántam való szeretetből kinszenvedésed és halálod által bűneim bocsánataért magadat mennyei Atyádnak engesztelő áldozatul ajánltad s irgalmad páratlan figyelmének csodálatos bizonyosságát adtad, kérlek, tekints szeretettel reám, ki érdemeidben bízva segítségedet kérem ahhoz, amire lelkemnek leginkább szüksége van s amit most különösen kérek (itt kívánságomra gondolok). Veled akarok érezni e kilenc nap minden szenvedésében és örömeiben s most, amikor ezek áldott emlékét lelki szemem előtt elmélkedéseimben felújítani akarom, az a szándékom, hogy Tőled szenvedni és üdvözülni tanuljak. Elhatározásom, hogy mindazt a jót, amit majd ezekből megismerem, kegyelmed támogatásával egész életemben megvalósítom. Amen.

Első nap: Virágvasárnap

Elmélkedés:
Jézus bevonulása a szívekbe

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkemen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem isteni Megváltóm szándékait s okulva Virágvasárnap tanulságain, együttérző szívvel készítsek helyet lelkemben szent Fiadnak.

2. Az Udvözítő pálma- és olajágak között, ujjongó hozsannázás mellett, hódító menetben, királyként vonult a szent városba. Meg akarta mutatni, hogy a világ Megváltója és Királya ő, hogy ő győzi le a sátánt és békít ki bennünket Istennel. Alázatosan és szerényen

vonult, mert ez illett a békesség fejedeleméhez. Unnepélyes, félreérthetetlen felhívás volt ez az írástudók, farizeusok s az egész nép számára, hogy higgyenek benne, mert ha most sem hisznek, többé semmivel sem menthetik rossz-akaratukat!

3. A nép elismerte királyának az Urat s eléje a győzelem és béke jelét, a pálmaágot vitte. Egyházunk is a mai napon e dicső bevonulás emlékére barkás füzágakat szentel és a zsidó nép örömujjongásával, hozsannájával körmenetet jár. Ezt akarja kifejezni vele: Krisztus meggyőzte a halált s új, bőséges életnek a forrását nyitotta meg számunkra. Ezért a győzelmi pálma és a kegyelmi életet jelző frissen sarjadt olajág felajánlása. A körmenet a templom előcsarnokában marad és csak a kereszttel való hármaskopogás után vonul be a kapun, jelezve, hogy Krisztus kereszttje nyitotta meg a menny-

ország ajtaját, s hogy a mai nappal kezdődő nagyhét szenvedése után a föltámadás öröme is hozzátartozik a megváltás nagy művéhez. — És Jézus elfogadja a hódolatot, tetszik neki a nép hitvalló öröme. Lelkesedésüket még fokozza is, a templom felé irányítva a menetet, ahol sok csodát tesz, vakokat és sántákat gyógyít. De a szent város ünneplése is olyan lett, mint a virághintés: ma gyönyörködtetés, holnap hervadás. Akik ünnepi ruhákban, kezükben pálmaággal mentek örvendezve Krisztus elé, hozsannáztak neki, rövid pár nap múlva a legbőszebben kiáltozták a Feszítsd meg!-et. Jézus ezt előre látta s amikor az ünnepeltetés foka a legnagyobb volt, könnyezett a város sorsa miatt. Látta, hogy az ő kínszenvedése sokaknak romlására lesz gonoszságaik miatt. „Vajha megismerted volna te is, legalább ezen a te napodon, amik békességedre szolgálnak . . Mert rád

jönnek a napok és körülvesznek ellenségeid árokkal . . . megszorogatnak téged . . . mert nem ismerted meg a te látogatásod idejét."

4. Lélekben én is átélem a bevonulás örömeit. Kitárom előtte szívem kapuját, hogy betérhessen oda a dicsőség Királya. Az én szívemért is jött, reám is pazarolta annyi jóságát, fáradságát, életét, vérét; országába akar fogadni engem is. Együtt örülök az ujjongó néppel, én is hitet teszek Krisztus mellett. Megvallom nyíltan: családomban, társaságban, mindenütt. Nem félek Jézushoz menni a szentgyónásban, szentáldozásban. — De amennyire örülök Krisztus dicsőségén, annyira elítélem a lelkesedők állhatatlanságát, gyávaságát. Magamra is gondolok; arra, hogy sokszor az én szavaim sem egyeznek tetteimmel. Vallásos felfogásomból kiforgat a gyávaságom (addig vagyok vallásos, amíg könnyen megy, nehézségektől meg-

hátrálok), a szenvedélyem (amíg jól-
esik, istenfélő vagyok, de ha erős kísér-
tés jön, még a hitemet is odadobom),
a környezet (amíg szüleim, nevelőim
példája vonz, vallásos vagyok, ha ez
megszűnik, megváltozom), az élet (sok
a munkám, gondom, szenvedésem; össze-
török, lekopok, nem lelkesülök az égie-
kért, félreteszem a vallásosságot is).
Megütközöm az ú. n. jó katolikusok
kereszténytelen magatartásán, de arra
gondolok-e, hogy reám is áll: a hang
ugyan Jákob kedves hangja, de a kéz
már Ézsau durva keze. Sajnálom állha-
tatlanságomat . . . Az meg különösen
elszomorít, hogy talán miattam is sírt
az Úr. Hogy kegyelmét sokszor elpaza-
roltam s nem láttam, milyen nagy jó ez
és mennyire rossz a bűn; hogy nem jól
használtam fel életem napjait s így fél-
nem kell az ítélet napjától . . . Meg-
siratom vakságomat és állhatatosságom
mintaképeinek a Szűzanyát tekintem

majd, akit nagy szeretete Jézusa iránt mindig Fia mellett tartott.

S most, amikor az Úr szenvedésének nagyhete kezdődik, részvéttel is gondolok az ünnepi bevonulásra. El akarom kísérni Őt a szenvedés útjára. Előbb azonban én is leterítem elébe eddigi ruhámat: bűnöm ruháját, hogy együttérző szeretetemet semmi ne zavarja. És akkor szabad remélnem, hogy amint hűségesen kitartottam mellette az életben és küzdelemben, úgy vonulok be Vele a mennyek országába is, hogy rajtam is teljesüljön az apostol igéje: „Ha együtt szenvedünk, együtt is dicsőítünk meg.”

5. Mennyei Atyám, ki megváltásunkra küldted szent Fiadat, engedd, hogy szenvedése érdemeit ezentúl vétkes élet által el ne tékozoljam. Add, hogy megsíraszam vétkeimet, azokat igaz bűnbánattal sajnáljam s a megváltás nagy kegyelmeit lelkem javára úgy használhassam,

hogy egykor az égben szent Fiad közélébe jussak.

Urunk, Jézus, szent szenvedéseidre tekints és engedd remélnem kérésem meghallgatását, amelynek teljesedéseért e kilencnapig ájtatosságot Neked ajánlom.

Litónia Jézus szenvedéséről

(Csak magánhasználatra)

Uram, irgalmazz nekünk,
Krisztus, kegyelmezz nekünk,
Krisztus, hallgas minket!
Krisztus, hallgass meg minket.
Mennyei Atyaisten,
Megváltó Fiúisten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus, kit harminc ezüstpénzen
eladtak,
Jézus, kit Júdás csókkal elárult,
Jézus, kit véres verítékben az
Olajfák hegyén angyal erősített,
Jézus, kit mint gonosztevőt meg-
fogtak és megkötöztek,
Jézus, kit Annás főpap előtt arcul
verték,
Jézus, kit Kaifás házában Péter
háromszor megtagadott,
Jézus, kit Pilátus előtt hamisan
vádoltak,

I r g a l m a z z n e k ü n k !

Jézus, kit Heródes fehér ruhával kicsúfolt,	 k ü n k n e k z z a m a l g a l r l
Jézus, kit irgalmatlanul megostoroz- tak,	
Jézus, kit leköpdöstek és tövissel koronáztak,	
Jézus, kit ártatlanul kereszthalálra ítéltek,	
Jézus, ki a nehéz keresztet örömmel hordoztad,	
Jézus, ki a kereszt terhe alatt több- ször elestél,	
Jézus, kit a keresztre szegeztek,	
Jézus, ki a kereszten ellenségeidért imádkoztál,	
Jézus, ki a kereszten hozzádtérő latornak Paradicsomot ígértél,	
Jézus, ki Szűzanyádat a kereszten is megszántad és neki tanítványo- dat fiául ajánlottad,	
Jézus, kit a kereszten ecettel és epével itattak,	
Jézus, ki a kereszten megváltásun- kat bevégezted,	
Jézus, ki a kereszten lelkedet mennyei Atyád kezeibe ajánlottad,	
Jézus, ki a kereszthalálig engedelmes voltál,	

Jézus, ki a kereszted által ellenségeinket legyőzted,

Irgalmazz nekünk!

Jézus, ki kereszted által jutottál dicsőségedbe,

Irgalmazz nekünk!

Isten, irgalmazz nekünk,

Jézus, hallgass meg minket.

Minden gonosztól,

Minden bűnrevivő alkalomtól,

Minden bűntől és az örök haláltól,

A bűnnek minden adósságától és büntetésétől,

A halál keserűségétől,

Szent kereszted által,

Hét szavad által,

Öt mély sebed által,

Halálunk óráján,

Az ítélet napján,

Mi bűnösök,

Hogy szent kereszted által minden bűnünket elengedd,

Hogy szent kereszted által minden bűntől megoltalmaz,

Hogy szenvedésed és halálod emléket bennünk megtartsad,

Hogy szenvedésed és halálod gyümölcsében részesed,

Ments meg minket, Jézus!

Kérünk téged,
hallgass meg minket!

Hogy keresztünk hordozására kegyelmet adj,	} Kérünk téged, hallgass meg minket!
Hogy testünket és gonosz vágyainkat megfeszítsük,	
Hogy szent kereszted által igaz megtérést és boldog halált engedj,	
Hogy szent kereszted által minket dicsőségedbe bevezess,	
Hogy szent kereszted által minket meghallgass,	

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! Kegyelmezz minekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! Hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! Irgalmazz minekünk!

Jézus, hallgass minket!

Jézus, hallgass meg minket!

Uram, irgalmazz nekünk!

Jézus, kegyelmezz nekünk!

Miatyánk. Üdvözlégy.

Vers: Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged!

Felelet: Mert a Te szent kereszted által megváltottad a világot.

V.: Uram, hallgasd meg könyörgésünket! F.: És a mi kiáltásunk jusson eléd.

Könyörögjünk

Úristen, akit a bűn megbánt, de a bűnbánat kiengesztel, tekints kegyesen a te könyörgő néped imádságára s igazságos haragodnak ostorait, melyeket bűneink által megérdemeltünk, távoztasd el tőlünk.

Ó, megfeszített Jézus, mivel tudjuk, hogy a mi bűneink okozták kínszenvedésedet és halálodat, azért bánjuk és siratjuk azokat töredelmes szívünkben, alázatosan kérve végtelen irgalmasságot: bocsásd meg kegyelmesen a mi bűneinket, tekints reánk, eltévedt juhaidra és téríts minket az üdvösség útjára; ne hagyd elveszni lelkünket, hanem add meg, hogy mi is e vigasztaló szavakat hallhassuk tőled halálunk óráján: „Ma velem leszel a Paradicsomban!” — a te kínszenvedésed és halálod által, ki az Atyával és Szentlélekkel élsz és uralkodol mindörökké. Amen.

Második nap: Nagyhétő

Elmélkedés: Igazi és hamis szeretet

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelken és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem az igaz és hamis szeretet közti különbséget és megtanuljam Magdolna példáján, milyen legyen az én szeretetem.

2. Simonnak, a meggyógyított belpoklosnak házában hat nappal Jézus szenvedése előtt vendégsereg van együtt. A vacsorát emlékezetessé teszi Magdolna és Júdás viselkedése. A leány drága olajjal telt alabástromedényt hoz, megkeni Jézus lábát, majd lehulló hajával törölgeti. Urunknak tetszik az ajándék,

mert Magdolna a legjobbat adta, amije volt, tiszta szeretetből adta, vendégek előtt, félelem nélkül, bár tudta, hogy ezért szemrehányás, gúny éri. Júdás elégedetlenkedik is, mire Krisztus megdorgálja. Irigységét az apostol a szegények iránt való szeretet köpenyébe burkolja. A feddés nem használ, sőt Júdásnak az utolsó lökést adja az áruláshoz. Magdolna viszont az Úr részéről védelemben részesül; megörökített nevét az evangéliumban, sok kegyelmet kap a földön s nagy dicsőséget az égben.

3. Látom Magdolna igazi, őszinte szeretetét s Júdás képmutató, irigy aggodását. Magdolna közel akart lenni az Úrhoz, hogy legszentebb teste iránt láthatóan is tanúsíthassa szeretetét. Nem először tette ezt, megtérésekor is így cselekedett, de most különösen nagy hálából járt el így a vett jókért. — És Jézus megengedi e tiszteletet teste iránt

a Magdolna-lelkek részéről, akik szolgáló szeretettel veszik körül. De ugyanakkor hallania kell az irigy szavakat is; amelyek sajnálják e tiszteletadást, el kell viselnie, el kell túrníe e tiszteletlenséget testével szemben a Júdás lelkek részéről, akik bűneikkel megcsókolják, verik, szaggatják arcát.

Júdás a pénzvágy és gyűlölet példaképe, Magdolna a bűnbánaté és hálás szereteté. Csodálom Jézus isteni türelmét, hogy Júdást nagy bűnei mellett is (János evangélista tolvajnak mondta őt) — meghagyta apostolai között; irgalmas szívét, hogy időt és alkalmat ad megtévedt tanítványának a bűnbánatra és magábaszállásra. Így vár a bűnösökre is, akik alá vannak vetve Isten büntető igazságosságának gyarlóságai, vétkeik, gonosztetteik miatt, amelyek oly sokfélék és nagyszámúak. Pedig mennyire igaz, amit Aranyszájú Szent János mond, hogy t. i.

Istennek az egész emberi nemet ki kel-
lene irtania, ha minden bűnöst azonnal
és még e földi életben meg akarna
büntetni. — De látom Jézus háláját
is, amit egyrészt a gáncsoskodás el-
ítélésével, másrészt, nagylelkűségével
mutat. Visszatetszik Jézusnak a rossz-
akarató gáncsoskodás; gyűlöletes Előtte,
ha valaki másban hibát keres, másokat
megítél és kárhoztat; annál inkább meg-
veti azt, ha az ítélgető az erény látsza-
tának köpenyét ölti magára. A legeré-
lyesebben utasítja vissza Júdás zúgoló-
dását, Magdolna szeretetéért azonban
kegyesen fizet. Senki sem annyira hálás,
mint Jézus; akkora nagylelkűséggel
senki sem viszonzhatja, amit neki
szeretetből adtak, nála semmi sem megy
veszendőbe, előtte semmi sem oly
csekély, hogy azt az örök élet köny-
vébe föl ne jegyeznék és azért gazda-
gon meg ne jutalmazna.

4. Amint így a betániai vacsora jele-

netét látom, arra gondolok, hogy benem is van valami a Júdás lelkéből, de a Magdolnáéból is. Az egyik az áruló, a bűnös, amely mindig kész a bukásra, a Júdás csókra. Biztonságban vagyok-e én ezzel szemben? A jobbak buzgósága nem bosszant-e engem is? Hányszor veszem észre magamban az érzést: nem kell erőltetni magamat, minek kockáztatni, lelkesedni, túlozni, kellemetlenséget okozni magamnak . . . A lelkiismeretességet másoknál aggályosságnak tartom, a jóra törekvést színlelésnek — s mindezt azért, mert érzem semmiségemet s minden bosszant, ami nemesebb, magasabb nálam. Leszólom, félremagyarázom mások cselekedeteit. Szenvedélyeimet pedig a jóság színeibe szoktam öltöztetni; haragszom, de úgy teszek, mintha a buzgalom hevítene . . .

A Magdolna-lélek viszont vigaszt szerez az Úrnak. Lássam, vajjon az Istennek szánt ajándékom nagylelkű-

ségből, természetfölötti szeretetből és nem emberi tekintetből fakadó, tehát értékes-e? Magdolna hitvalló, bátor fellépéséből pedig jó példa adására érzek magamban indítást, attól pedig őrizkedni akarok, hogy a jó példát gúny tárgyává tegyem, vagy hogy másoknak, fiatalabbaknak botránkozásra adjak okot!

5. Úr Jézusunk, aki megadtad eltévedt apostolodnak a megtéréshez szükséges kegyelmeket s vártál visszatérésére, add, hogy megbánva bűneinket s fölhasználva szent malasztod ajándékait, elkerülhessük igazságos haragod büntetéseit és szent szenvedésed emléke legyőzze a bennünk lakó Júdás-lelket és megerősítse Magdolna buzgó lelkületét.

Isteni Udvözítőnk, szent szenvedésedre és Magdolna nagy szeretetére kérlek, hogy bűnbánatban megtisztult lélekkel a kegyelemben újra Veled élhessek és így méltóvá legyek annak elnyerésére,

amiért ezt a kilencedet Neked felajánlom.

Litánia Jézus szenvedéséről. (14. lap.)

Harmadik nap: Nagykedd

Elmélkedés: A hű lélek bukása

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelken és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerve apostolod, Péter sajnálatos megtévedését és példás visszatérését a jó útra, megtanuljam, hogyan kell nekem is fölkelnem vétkeimből s követnem őt a megtérésben is.

2. A mai szentmise passiója Szent Péter prédikációját tartalmazza Márk evangélista leírásában; tőle kapjuk — alázatos önvallomás alapján — az apostolfejedelem krisztustagadásának történetét. — Péter követi az Urat, mert szereti. Részvevő együttérzésből az ügy végé

akarja látni. Már ott van a főpap udvarán; Krisztus ellenségei közé keveredik. Ezek kínos zavarba hozzák a Krisztushoz való tartozás vádjával; érzi, neki most színt kellene vallania. És ő, az apostol—emberi tekintetből s félelemből, mert szégyenli magát Krisztus miatt,—esküdözve háromszor is megtagadja Mesterét. Az Üdvözítő pedig, amikor Kai-fástól visszatérőben a katonák átvezették az udvaron, kegyesen megfordult és apostola szemébe nézett. Mit nem mondhatott az a szomorú krisztusi tekintet, amely már így is a megbocsátást sugározta a bukott apostol felé?! Péter pedig megértve a néma tekintet beszédes szemrehányását, eltaáarta arcát, kiment és halkán sírni kezdett. . . . Hogy mennyire volt őszinte a megtérése, igazolja további élete és Krisztusáért szenvedett vértanúsága.

3. Ne botránkozzam a bátor, nagylelkű apostol bukásán: az én okulásomra tör-

tént. Hogy lássam, aki a lélek küzdelmében nem egyedül Istenére támaszkodik, elbukik, mert az emberi bátorság és erő a bekövetkező veszedelmekkel csak ideig-óráig bírja a harcot. Hiszen szent hitünk tanítása szerint nemcsak a halálos bűnöket, de még a bocsánatosakat sem tudjuk sokáig elkerülni az Isten kegyelmi segítségével. S ha ehhez az emberi tehetetlenséghez még buzgósághiány, könnyelműség is járul, a bukás elkerülhetetlen. — Pétert az elővigyázatosság hiánya juttatta bajba: nem kerülte a veszedelmet. Körülötte könnyelmű szolganép, ellenséges tekintetek, akik gyűlölik a Mestert, akiknek öröme az ő halála. Mekkora bűnalkalom kellős közepén az apostol! „Aki keresi a veszedelmet, elvész abban!” (Sir. f. 3, 27.) Túlságosan bizik önmagában, emberi erejében. S most meg kell tapasztalnia, hogy aki csupán emberi,

természetes indokokból cselekszik, az bizonyosan elbukik. Nem készíti elő lelkét a veszélyes helyzetre, nem fogadja az Üdvözítő intését: „Virrasszatok és imádkozzatok . . .” Legalább imádkozna; ez megmentené, de nem teszi. Testét a külső hideg borzongatja, de a lelke is fázik, mert bensejében elhagyta Krisztust: leül a tornácban és melegszik. — Az emberi félelem is gyávává teszi s hogy kellemetlenség, gyalázat ne érje, inkább tagad; az egyik bűnt azután a többi, súlyosabb követi. Ime, hogyan szokott utat nyitni egy bűn a többinek!

De még be sem fejezhette tagadó szavait Péter, megjelenik Jézus, felejt minden baját, hogy tanítványának használjon, pedig éppen az előbb ejtett az szíven súlyos sebet. Szenvedései között is Péterre gondolt s mindazokra, akik nem gonoszsgból, hanem gyarlóságból esnek majd bűnbe. Pétert hogyan szíven üthette Krisztus tekintete! Fáj-

dalom, szégyenkezés, bánat kelt szívében. Hogyan is válhatott volna hűtlenné Urához egészen, akit szeretett, akiért mindent elhagyott. Sírt és bánatos könnyei nyomában édes vigasz fakadt szívében: érezte, hogy bűne meg van bocsátva . . .

4. Milyen vigasztaló számomra Péter története! De intő példa is! Magamba tekintek: nem ez-e az én történetem is? — Hányszor kell tapasztalnom, hogy mennyire szükségem lenne alázatos lelkületre: nem magamban bízni, hanem legfőképen Istenben! Kire támaszkodom, kitől várom munkám sikerét? Az Istentől kell ösztönzést, az égből kell felvilágosítást kérnem, ha hű akarok maradni hozzá s bukásomat el akarom kerülni. — Péter példája arra is felhívja figyelmemet, hogy lássam, mennyi bajom van az elővigyázatosságra fordítandó gonddal is; vakmerőségem hányszor oka kellemetlenségeknek? Kí-

sértésekben győzni akarok, de az érzékiséget, kevélységemet nem fékezem, a kísértő társaságot, könyvet stb. nem mellőzöm. — A „virrasszatok és imádkozatok” parancsa nekem is szól; pedig milyen lanyha vagyok az imaélet terén is. — Péter emberi félelmében az enyémet látom. Ha végigtekintek életemen, vajjon hányszor voltam gyáva, mint Péter? Nem beszéltem oly nyíltan, mint kellett volna, vagy talán olyan beszélgetésben is volt részem, amely utálatos az Isten előtt. Álszégyenből nem akadályoztam meg szeretetlen, megszóló, rágalmazó beszédet, amikor pedig megtehettem volna. Ha nem szóval, hát tettel, az erények szégyenlésével hányszor mutattam gyávaságot? S ha most arra az irgalmas tekintetre gondolok, ahogy az Úr Péterre nézett, csak hála és örömtöltheti el szívemet, hiszen rám is hányszor tekintett Isten irgalmas szemével,

amikor talán leginkább megérdemeltem haragját. — Uram Jézus, állj mellettem, ha bűnveszély fenyeget s ha bűnt követtem volna el: téríts magadhoz, indíts bánatra, gerjessz sírásra engem! S amint Péter egész életében siratta vét-két, én is így teszek . . .

5. Mindenható Istenünk, tekints Fiad irgalmas Szívére, érdemeire és elégtételére, amelyet értünk bűnösökért Neked lerótt és adj nekünk, bűnbánóknak, megengesztelődve bocsánatot.

Szent Péter apostol, akinek bukását Isten bölcs okokból megengedte, kérünk, járj közben érettünk, hogy — követve téged a megtérés útján — megnyerjük azt a kegyelmet, amelynek elnyeréséért ezt a kilencedet végezni akarom.

Litánia Jézus szenvedéséről. (14. lap.)

Negyedik nap: Nagyszerda

Elmélkedés: A régi barát árulása

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkemen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem a bűn alacsonyságát s megtanuljam, hogyan kell visszatérnem Hozzád, ha szerencsétlenségemre elszakadtam Tőled.

2. Az egyházi hagyomány ezt a szerdai napot Júdás árulása szomorú emléknappjává teszi. — Második elmélkedésemben láttam, hogyan szállta meg Júdást a pénzvággy ördöge, amikor Magdolna Jézus lábára öntötte olaját. A megtévedt apostol ekkor már tudta, hogy a papi fejedelmek elhatározták a gyűlölt

Jézus halálát. És ő felajánlja nekik szolgálatait: Isten fiát semmibe véve, rájuk bízva, adjanak árulásáért, amit akarnak. Beéri harminc ezüstpénzzel, kb. száznyolc pengővel. Lélekben látom, hogyan folyik a világ legszégyenletesebb alkuja, Krisztusra; mint torzítja el a papok arcát a gyűlölet, Júdásét a pénzszereget. Hogyan tárgyalhatott az áruló a katonákkal az elfogatás körülményeiről, arról, mire vigyázzanak . . . A zsidók is, a katonák is, mennyire örültek, hogy apostol játssza kezükre Jézust. Júdás titokban, mellékutakon jár, sohse nyíltan, tisztességesen, de azért képmutatóan jónak mutatja magát. Keményszívűségét nem töri meg az utolsó vacsora jelenete sem, amikor kinyilvánul alatomos, gonosz terve. Az Olajfák-hegyén már hallatszik a közelgő katonák zaja, Júdás vezeti őket, majd az áruló csókot Mestere arcára leheli. — A bűnösnek azonban megmozdul a lelkiismerete és

gyötrődése a kétségbeesésbe kergeti: a templomba dobja az árulás díját s fölakasztja magát. Megszűnt ugyan élni, de hová jutott szerencsétlen lelke? . . .

3. Júdás Jézus barátja volt. Mérhetetlen javakat juttatott neki az Isten: annyi milliók közül az apostoli hivatás kegyelmi kincse, gazdagsága lett az övé. Három éven át szoros érintkezést tartott fenn Jézussal, hallgatta kegyelemteljes ígéit, megkapta a csodatevő hatalmat is, látta a Mester csodálatos irgalmassági cselekedeteit. S most ő segít a Krisztus elvesztésén dolgozó nagytanács tehetetlenségén, ő, akit Jézushoz az együttműködés, baráti érzület s a nagyszerű események közös emlékei fűzték. A bírvágy, kapzsiság kerítette hatalmába. Veszte nem egyszerre lett nagygyá; apránként csúszott a mélybe. Nem vette komolyan Istent, az ő kegyelmeit s az élet csábító

alkalmait. Milyen süllyedés, hitvány lel-
kület lett úrrá benne! Itt látszik meg,
hogy az Isten kegyelméhez még a
buzgó, lelkiismeretes közreműködés
is szükséges. Ha ez nincs meg, a ke-
gyelem is visszavonul s a buzgó, tiszta-
életű Júdásból valóságos szörnyeteg vá-
lik. — Látom, nála is a szenvedéllyel
vívott állandó harc hiányzott. Milyen
jellemtelen is a szenvedély? Ho-
gyan keresi a saját kielégülését; kímé-
letlenül tarol le útjában becsületet, val-
lásos meggyőződést, életet és örök üd-
vösséget, tekintélyt, Istent. Képmutató
és alakoskodó, ahol célja kívánja. Saj-
nálom sorsát annak, aki a szenvedély
lejtőjére kerül. — Csodálom Jézus jó-
ságát, türelmét. Nem volt előtte titok
Júdás hűtlensége, mégis vissza akarja
tartani őt. Tudtára adja, hogy a szívébe
lát; az utolsó vacsorán először gyöngé-
den, majd az örök kárhozat iszonyatá-
val fenyegeti, végül szentségtörő áldo-

zása után megmondja neki, hogy ő árulja el. Júdás pedig még a vacsoraidő sötétjében, a bűn éjszakájával lelkében indul pokoli útjára. — Jézus még árulása közben is szereti őt, meg akarja menteni, gonoszságának tudatára akarja ébreszteni. A bűnösök legjobb barátja Júdást is barátjának szólítja. Mi mindent megtesz, csak hogy a bűnöst mentse! Nem a vétket nézi, hanem azt, mi illik az ő szerető Szíve jóságához. Csodálom irgalmát.

4. Szemlélve Júdás sorsát, hálát adok Istennek, hogy annyi gyarlóságom ellenére is bűnbánatra vezetett kegyelmével; de szomorúság is fog el, ha viszont sok vétkemre gondolok, hiszen megannyi júdáscsók volt az . . . Krisztus barátsága örökké tart, de az én hűségemnek olyan hamar vége . . . Szenvedélyem hányszor ragadott árulásra örömekért, élvezetekért. Érzem, erre fokozottabb figyelmet kell fordítanom,

nehogy rabláncra vonják lelkemet, mert ha Júdás olyan mélyre süllyedt, milyen lehet az én bukásom, aki annyi bűn-alkalomban élek. — Ő már nem hitt, nem bízott, pedig mekkora szeretet, jó-ság, türelem sugárzott feléje az Udvö-zítő Szívéből; mégsem akart megtérni, hanem megátalkodott maradt.

Uram, ne engedd, hogy kegyelmeid, intéseid, sugallataid ellenére is kemény maradjon szívem! Csak ettől a júdás-lelkülettől szabadíts meg, Uram. Kerü-löm az alkalmat, amely bűnre vihet-ne; jobban hallgatok lelkiismeretem szavára, amelyet Isten szavának kell tekintenem. S ha elbuktam, tudom, hol keressem lelkem gyógyulását: irgalmad trónjánál, a bűnbocsánat szentségé-ben találom meg azt.

5. Mindenható Isten, add, kérlek, hogy én, aki ballépéseim miatt annyiszor ká-rát vallottam lelkemnek, egyszülött Fiad szenvedései által megnyerjem a meg-

térés kegyelmét s a jóban való állhatatosságot.

Irgalmasszívű Jézus, fogadd gyarló engesztelésemet főleg azokért a júdás-csókokért, amelyeket az Oltáriszentségben szenvedsz és nagy szeretetedre kérek, méltass annak a kegynek elnyerésére, amelyért a szentkilencedet végzem.

Litánia Jézus szenvedéséről. (14. lap.)

Ötödik nap: Nagycsütörtök

Elmélkedés: A szeretet szentsége

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkesen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem nagy szeretetedet és megtanuljam buzgó áhítattal tisztelni az Oltáriszentséget.

2. A húsvét előtti csütörtök este az apostolokat együtt találta Jézussal az utolsó vacsora termében. Az Udvözítő utoljára van itt szeretteivel, hiszen most ünnepli búcsúzóját apostolaitól, a világtól. Ott ül az asztalfőn Péter és János között, apostolai körében. Arca szelíd, ünnepélyes, de fájdalmas. Tudja, hogy a világ végezni akar vele, mégis talál

módot reá, hogy velünk maradjon a világ végéig. Testét adja ételül, vérét italul. A benső áhítat, amellyel Jézus a vacsora szertartásait végezte, előmlik egész külsején. Szavaival, isteni mozdulataival megalapítja a legméltóságosabb Oltáriszentséget és az egyházi rendet. S az apostolok olyan szerencsések, hogy a világ első szentáldozását végezhetik . . . Az áhítat tölti be a termet. S miután az isteni Főpap, Jézus bemutatta az első szentáldozatot és a szentség titkában magát apostolainak adta, ugyanakkor nekik és utódaiknak hatalmat és parancsot adott, hogy a szentáldozatot bemutassák.

Mielőtt vérét ontotta volna, ezt a szent örökséget hagyta reánk nagycsüörtök emlékezetes napján.

3. Isten mindenható, végtelen szeretete állított emléket magának az Oltáriszentségben: önmagát adta. Megrendülök ekkora nagylelkűség és szere-

tet láttán, ha meggondolom, hogy a szeretet szentségét az Úr ugyanazon éjjel alapítja, amikor elárulják: aki a halálos ítélet idejét választja ki, hogy ellenségeinek felbecsülhetetlen ajándékot adjon, az előtt csak csodálattal vegyes szeretettel adózhatom. Többet nem adhatott. — Azt akarta, hogy emlékezetünkbe véssük: feláldozta magát értünk s azért mi, az ő testvérei, akikért meghalt, Őt soha ne felejtsük. Akarta, hogy e szentségben kínszenvedésének emléke fennmaradjon mindig és reánk árássa annak hatásait, kegyelemkincseit. — Nézem lelki szememmel az Udvözítőt: tekintetét az égre emeli, imába mélyed. Fény sugárzik belőle. Öröm látszik arcán, mert talán előre látta az igazak és szentek buzgóságát e szentség vételében; azt, hogyan erősít meg majd gyöngye lelkeket; látta a jók vágyát, szeretetét, amellyel Hozzá közelednek, az utakat, amelyeket Érte

megtesznek, a virrasztásokat éjtszakákon — szeretete szentsége előtt. — Látom az apostolokat, milyen áhítattal közelednek az Úrhoz, hogy áldozzanak. Azután Jézus szavaira figyelek: „Vegyétek és egyétek . . .” Láthatatlanul is hogyan töltötték be az angyalok a termet és énekeltek mennyei szépen . . . — Lélekben én is az apostolokkal együtt érezni akarom ajkamon és szívemben az angyalok kenyerét; rajtuk figyelhetem meg, milyen édes az Úr és az ő békéje.

4. Csodállak, Jézusom és hiszek Benned s az Oltáriszentségben. Hiszem, hogy ott a kenyér Testeddé és a bor Véreddé változik; hogy amit tettél, megteheti minden érvényesen felszentelt pap is, akire szintén átszállott a konszekráló hatalom; hogy jelen vagy minden átváltoztatott ostyában a föld akármelyik táján . . . Nagy kitüntetés volt számkra, hogy gondolt reánk az Isten,

hogy emberi testet öltött magára, de még nagyobb volt, hogy e szentségben újra meg újra hozzánk jön. Mit adjak viszonzásul az Úrnak hálából? Hálából jelenléteért az Oltáriszentségben? — Ezentúl többször keresem fel s engedem, hogy a szívem gyújtópontja az Ő tabernáculuma legyen. Imádom, hozzá folyamodom, tanácsát kérem, hálálkodom és engesztalem a tiszteletlenségéért, botrányokért, amelyek trónja előtt végbemennek. — Hálából a szentmise miatt? — Hogyan hallgatom én a szentmisét? Gondosan átvizsgálom, mit kellene itt javítanom, jóvátennem, kiengesztelnem? — Hálából a szentáldozás miatt? Mert ez kincsesbánya lehet számomra, csak értsek a kihasználásához! Milyen a készülésem, áldozásom, hálaadásom? Csupa szokásból, emberi tekintetből, lelki étvágy nélkül fogadom-e Őt? Ő vár, megyek-e? Tudom-e, hogy nagyobb eredménye lesz buzgóságom-

nak, ha megfelelő előkészület előzi meg s buzgó hálaadás követi? Tudom, hogy halálos bűnnel nem áldozhatok, de még a bocsánatos vétkektől is lehetőleg tisztának kell lennem. Ezt pedig elérhetem, ha a szentáldozáshoz komoly javulási szándékkal járulok . . . Azután a ritka áldozás nem szokott sokat lendíteni rajtam: a gyakori szentségi egyesülésre akar Udvözítőm rábírni, ránevelni. — Oltáriszentségi imaéletemre is nagy gondot fordítok s tartózkodom a száraz, üres, gondolattalan ismétlésektől, fohászoktól, gépies ajakimádságoktól, sietve végzett hálaadásoktól.

5. Úr Isten, ki egyszülött Fiadat a szeretet szentségében közöttünk hagytad, add, hogy bűneink miatt sajnálkozó szívvel ígérhessük javulásunkat s Udvözítőnknek az Oltáriszentségben dobogó Szívét meg ne szomorítsuk.

Jézusunk Szíve az Oltáriszentségben,

arra a szeretetre kérlek, amellyel körünkben maradtál, teljesítsd kérésemet, amelyet e kilencnapig ájtatossággal elnyerni akarok.

**Litánia a legméltóságosabb
Oltáriszentségről**

Uram, irgalmazz nekünk,
Krisztus, kegyelmezz nekünk,
Krisztus, hallgass minket,
Krisztus, hallgass meg minket!

Mennyei Atyaisten,
Megváltó Fiúisten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Eleven kenyér, ki az égből szállottál
alá,
Elrejtett Isten és Udvözítő,
Választottak gabonája,
Szűzeket nevelő bor,
Kövér kenyér, királyok gyönyörű-
sége,
Szüntelen való áldozat,
Tiszta áldozat,
Makula nélkül való Bárány,
Angyalok elege,
Elrejtett manna,

I r g a l m a z z n e k ü n k !

Isteni csodák emlékezete,	 r g a l m a z z n e k ü n k
Természet fölött való kenyér,	
Testté lett Ige,	
Velünk lakozó szent Ostya,	
Aldásnak pohara,	
Hitünknek titka,	
Fölséges, tisztelendő Szentség,	
Elevenek és holtak békéltetője,	
Bűntől oltalmazó mennyei orvosság,	
Minden csodáknak csodája,	
Az Úr halálának szentséges emlé-	
kezete,	
Minden bőséget meghaladó ajándék,	
Isteni szeretetnek kiváltképen való	
emlékezete,	
Isteni ajándékok bősége,	
Szent és fölséges titok,	
Halhatatlanságnak orvossága,	
Éltető, rettenetes Szentség,	
Az Igének mindenható erejével	
testté vált kenyér,	
Vérontás nélkül való áldozat,	
Étel és vendég,	
Gyönyörűséges lakodalom, melyen az	
angyalok szolgálnak,	
Kegyességnek Szentsége,	
Szeretetnek kötele,	
Bemutató és bemutatott ajándék,	

Tulajdon kútfeje minden édességnek,
 Irgalmazz nekünk!
 Ajtatos lelkek táplálása,
 Irgalmazz nekünk!
 Az Úrban elhúnytak úti eledele;
 Irgalmazz nekünk!
 Jövendő dicsőségünk záloga,
 Irgalmazz nekünk!

Isten, irgalmazz nekünk, — Uram, kegyelmezz nekünk. — Isten, irgalmazz nekünk, — Uram, hallgass meg minket!

Szent Tested és Véred méltatlan vé- telétől, A testi kívánságoktól, Szemeink kívánságától, Életünk kevélységétől, Minden bűnre vivő alkalomtól, Azért a kívánságért, mellyel kíván- tad a húsvétot tanítványaiddal enni, Nagy alázatosságodért, mellyel tanít- ványaid lábait megmostad, Buzgó szeretetedért, mellyel ezt a Szentséget rendelted, Drága szent Véredért, melyet az oltáron hagytál, Ennek a Te szent Testednek öt Sebé- ért, melyeket érettünk fölveltél,	} Ments meg Úram, minket!
---	------------------------------

Hogy ennek a csodálatos Szentségnek hitét, becsülését és ájtatosságát bennünk megtartsd és gyarapítsd,

Hogy bűneinknek igaz gyónása által
minket az Oltáriszentségnek gya-
kori vételére vezess.

Hogy minket a tévelygéstől, hitetlenségtől és szívünk vakságától megtalmozza,

Hogy ennek a dicsőséges Szentségnek drága mennyei gyümölcsében részeseltesz.

Hogy halálunk óráján ezzel a meny-
nyi úti eledellel bátoríts és erő-
síts,

Istennek szent Fia!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! — Kegyelmezz nekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! — Hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! — Irgalmazz nekünk!

Krisztus, hallgass minket, — Krisztus,
hallgass meg minket! — Uram, irgal-
mazz nekünk, — Krisztus, kegyelmezz

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

nekünk! — Uram, irgalmazz nekünk!
Miatyánk. Üdvözlégy.

Vers: Kenyeret adtál mennyből nekik,
Felelet: Mely teljes minden gyönyörű-
séggel.

V.: Uram, hallgasd meg könyörgésün-
ket,

F.: És a mi kiáltásunk jusson Eléd.

Könyörögjünk

Isten, ki e csodálatos Szentségben
reánk hagytad szenvedésed emlékeze-
tét; engedd, kérünk, úgy tisztelnünk
Tested és Véred szentséges titkait, hogy
megváltásod gyümölcsét szüntelen érez-
zük. Ki élsz és uralkodol mindörökkön
örökké. Amen.

Hatodik nap: Nagypéntek

Elmélkedés: Hódolat a kereszti előtt

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkemen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem a szenvedés értékét s megtanuljam lelki haszonnal viselni keresztheimet.

2. A Kálvária tetejére érve leszaggatják Udvözítőnk testéről a ruhákat. Ráfektetik a keresztre. A keresztfá végébe fűrt lyukakig húzzák, feszítik végtagjait. Odatartják a szögeket s keresztülverik kezén, lábán. Vére felbuggyan a sebek nyomán s az isteni áldozat kínosan sóhajtozik az iszonyú fájdalomtól. Felemelik a keresztet és a földbe-

ásott gödörbe engedik. Ez zökkenéssel és újabb szenvedéssel jár, de neki csak bocsánatkérő szavai vannak mennyei Atyjához kínzóíért. Már haláltusáját vívja. Testét hideg veríték, sápadtság önti el, reszket, elfehéredik; arca megnyúlik, álla leesik. Megnyílik vérrel borított szeme, fölemeli töviskoronás fejét, aztán megint leejti. Karja kifeszül, keze görcsösen szorítja a szögeket. Utolsó tekintete szűz Anyjára esik. Az édesanya karját nyújtja feléje és első-tétül szeme a fájdalomtól. János apostol és a szent asszonyok irtózattól és kintől sujtottan borulnak a földre. Imádják Megváltójukat, hódolnak a Megfeszített előtt.

3. Az Üdvözítő sok szenvedéssel és kínos halállal fejezte be a bűnös emberiség megváltásának művét. Meghalt, hogy visszaállítsa az Isten hatalmát, tekintélyét, dicsőségét. Hogy megmutassa: 1. milyen rossz a bűn, amelyért

neki oly sok és súlyos szenvedést kellett kiállania, hogy eleget tegyen az isteni igazságnak; 2. mennyire szeret minket. Mert annál inkább szeret valaki mást, minél többet tesz és szenved érte, ő pedig szent vérének utolsó cseppig ontotta érettünk; 3. hogy nemcsak egyes emberekért, hanem az egész emberiségért akar elégtételt szolgáltatni, hogy senki el ne vesszen, hanem mindnyájan üdvözljenek. — Jézus meghalt, adósságlevelünk széttépve, a keresztre felűtve! Az ég nyitva áll számunkra: a Megváltónk miatti gyászunkban ez a vigaszunk!

· Együttérző szívvel nézem a Kálvária keresztfáját. Hogyan szenved az Udvözítő? Szinte elmerül a szenvedés tengerében. Lelke, teste gyötrődik. Ellenségei, barátai miatt szenved: vagy kínozzák és megtagadják, vagy jelenlétükkel okoznak fájdalmat neki. — Hallgat: nem panaszkodik, nem kiált bosszúért. —

Imádkozva viseli szenvedéseit. Szeretetből tűri fájdalmait: a lelkekért. Atyja elnézését kéri kínzói számára, a latornak megbocsát. — Tanítva hal meg: példájával hirdeti minden tanát. A keresztről némán tanítja a tizparancs, a két főparancs, nyolc boldogság, az evangéliumi tanácsok igazságait. Könny a kereszt, olvashatunk belőle. Megcáfolatlan minden szava. Vonzó a tanítása: szederjes ajkával, meghatóan, kedvesen, esdekelve kér megértő szívet: nem tagadhatjuk meg Tőle!

4. Számomra is nagy tanulság Krisztus keresztje! — A régieknek szokása volt a tetemrehívás: ha meggyilkoltak valakit és nem találták élete kioltóját, az alvadtvérű hulla előtt elvonultatták a környék lakosait abban a hiszemben, hogy a seb megnyílik s piros vér ömlik belőle, ha a gyilkos eléje kerül. — Mindnyájunkért, értem is meghalt Krisztus. Bűnösök vagyunk és Isten

gyilkosai is ezáltal. A tettesség tudatával nézzek a feszületre! Arra tanít, hogy a bűnt nagy gonoszszágnak tartsam, anélkül, hogy jóvátételére meg kellett volna hálnia Jézusnak. Amikor Reá gondolok, lehetetlen, hogy bűnre határozzam el magam. Ha fölnézek a feszületre, fölújítom a jószándékot: Jézusom, nem bántalak meg bűnömmel! Ha a test és vér csábít, arra gondolok, hogy a kereszten függő Jézus lát engem! S én mégis hányszor tusakodtam, pedig sokszor sugallta a kegyelem, hogy kerüljem a bűnt és én nem akartam! Hány-szor hívott a megbocsátás forrásához a keresztt és én nem mentem! Nemesebbre határozom el magam! — Krisztus kereszttje azt hirdeti nekem, hogy bennem is meg kell hálnia a bűnös, kevély, érzékies embernek. A fájdalom, részvét mellett a bűnbánat, meghalás a bűnnek és új élet Krisztusban legyen az ő szenvedésére való gondolás

gyümölcse és az, hogy ne csak önmagamnak, a kényelememnek, az élvezeteimnek, a hírnevemnek éljek, ezekért dolgozzam, hanem elsősorban a lelkeért! — Csodálva az Üdvözítő erős lelkét a szenvedésben, igazán szégyenkezve gondolok arra, hogyan viselkedem én, ha bajjal, szenvedéssel látogat meg az Úr. Hogyan türelmetlenkedem, panaszkodom, zúgolódom Isten rendelése ellen ilyenkor. Hányszor engedem lelki haszon nélkül elmúlni a szenvedés óráit! Ezentúl szenvedésemet, béketűrésemet az Üdvözítőéhez mérem: úgy akarok szenvedni, mint Ő szenvedett, oly engedelmes akarok lenni, mint Ő volt, úgy akarok élni és meghalni, mint Ő. Így akarom megmutatni, hogy Istent igazán szeretem!

5. Imádlak, Jézusom, aki oly jó voltál hozzám, bűnöshöz, hogy a keresztnek gyötrelmeit elszenvedted megváltásomért. Fogadd, Uram, őszinte bűnbánatomat

és ígéretemet, hogy a jövőben iparkodok gyarlóságaimból megjavulni.

Jézusom, drága véred érdemei által remélem bűneim bocsánatát s azon kéresem meghallgatását is, amelyet e kilenc napon át Eléd terjesztek.

Litánia Jézus szenvedéséről. (14. lap.)

Hetedik nap: Nagyszombat

Elmélkedés: Jézus átvert Szíve

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkemen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem Szent Szíved nagy szeretetét irántam és megtanuljam ezt hasonlóval viszonzni.

2. Jézusnak még halála után sincs nyugta. A főpapok sürgetik, hogy a keresztrefeszítettek szenvedése ne szentségtelenítse meg a szombatot. Katonák jönnek tehát, hogy csonttöréssel sietesség haláluk beálltát s mivel a két lator még életben volt, kegyetlenül összetörik csontjaikat. Az Udvözítőt azonban halva találják, azért nem törik meg csontjait,

hanem a parancsnok lándzsáját hatalmas, izmos lökéssel Jézus feszült oldalába üti, átszúrva a belső részeket, magát az isteni Szívet. A megnyitott oldalból vér és víz tör elő.

3. Szent Bonaventura meghatóan fejti ki a szívseb jelentőségét: „E Szívet megsebezték érettünk, hogy a látható sebből megismerjük a láthatatlan szeretetet. Hogy nyitva álljon az út előttünk a menedékhelyre, amelyben minden szorongattatástól menten, bizton s nyugodtan lakozhatunk.” Olyan nagy volt tehát e Szív szeretete, hogy ez szinte erőszakkal tör ki belőle s az így megnyitott kapun át mintegy az isteni paradicsomba meneküljünk, ha a világ üldöz, az élet lenyom, a kísértés zaklat, szorongat. — Szívét is szeretetből nyitotta meg tehát. Szeretetből teremtette meg az embereket, most kiontotta utolsó csepp vérének is, hogy nagylelkűségének végtelenségéről meggyőzzön!

A sebből vér és víz forrása fakadt: a szentségek jelképe. Az egyik forrásból víz ered, mely a keresztségben és a bűnbánatban a bűnöktől mossa tisztára a lelkeket; a másiktól vér tör elő, hogy az Oltáriszentségben a kegyelmek sokaságával ékesítsen minket. — Jézus oldalának megnyitásából fakadt a Jézus Szíve-tisztelet, melynek egész lelke és szelleme a szeretetből forrásozó részvét és engesztelés. A Kálvária keresztjére gondolva jobban megérthetjük a szavakat, amelyeket az Úr 250 évvel ezelőtt mondott Alacoque Szent Margitnak: „Íme a Szív, mely anyyira szerette az embereket, hogy semmit sem kímélt, hanem kimerítette és felemésztette magát, csakhogy szeretetét irántunk kimutassa. Viszonzásul a legtöbb embertől csak hálátlanságot tapasztalok a tiszteletlenségekben, szentségtörésekben, hidegségben, megvetésben, amellyel engem illetnek.” — Szent Szíve

képe is, amelyet ugyancsak e szentéletű apácának mutatott meg, szeretetből vállalt szenvedésére mutat. Szívét fény-sugarak veszik körül: istensége, szentsége sugarai. Lángok törnek ki belőle: Szíve az isteni és felebaráti szeretet lángoló tűzhelye. Szívéből kereszt magaslik ki: az ő szeretete a szenvedésben, áldozatban jutott kifejezésre. Töviskoszorú fonja körül: szeretetéért megvetést, hidegséget, hálátlanságot tapasztal. Seb tátong rajta: ez a kapu, melyen át Hozzá juthatunk.

4. Hála neked, Jézusom, hogy Szívedet számomra is megnyitottad! A kegyelmek mekkora özönével árasztott el engem az a szeretet, amely az ő Szívéből áradt reám. — Szeretetből vállalt szenvedése engem is arra készítet, hogy az én szívem sebeit az Ő sebéből gyógyítsam! Szívéhez menekülök, ha szenvedek, kísértés ér, rágalmaznak, megvetnek és elhagynak; ha sírok,

ha vérzik a szívem . . . Ő is átérezte ezeket; szenvedésemet az övével egyesítem! — Szenvedése titka: a bűn. Ez szakít el Jézusomtól; azért megvizsgálom a lelkemet: hol lophatná be magát lelkembe a sátán? Mi állhatja útját odaadásomnak? Bizonyára a lanyhaságom, önzésem, kevélységem, meg nem fékezett, uralkodó szenvedélyem. Látom a bűn gonoszságát és útalom a vétket: soha többé halálos bűnt! Kerülöm az alkalmakat és keményen küzdök. — Szeretete titka: fájdalomt irgalmas szeretetből vállalta el az én bűneimért is! Csodálom önzetlenségét és hasonló szeretettel akarom viszonzni. Keresem az alkalmat, hogy az Oltáriszentségben meglátogassam, imádjam: hálám a tiszta szeretet szava. Örömet vagyok a szentmisén, szívesen áldozom. Szeretetem résztvevő, engesztelő szeretet is. Engesztellem őt, mert még ma is sokan nem ismerik, elfelej-

tik, visszautasítják, közönyösek vele szemben, megvetik. Megkérlelem, vigasztalom, kárpótlást nyujtok: az önlegyőzés, önmegtagadás, penitencia gyakorlataival, imával, szentségimádással, elsőpénteki áldozással, de — egész életemmel!

5. Örök Atya, felajánljuk Neked a mi Urunk Jézus Krisztus szenvedését, és az Ő érdemeire és szent Szívére kérünk, bocsásd meg bűneinket és irgalmazz nekünk.

Ó jóságos Jézus, fogadd el a szerető lelkek engesztelését és nagy szeretetedért hallgasd meg kérésemet, amelyet alázatos szívvel Eléd terjesztek.

Jézus Szíve litánia

Uram, irgalmazz nekünk,
Krisztus, kegyelmezz nekünk,
Uram, irgalmazz nekünk,
Krisztus, hallgass minket,
Krisztus, hallgass meg minket.
Mennyei Atyaisten,
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus Szíve, az örökkévaló Atya Fiáé,
Jézus Szíve, melyet a Szentlélek alkotott a Szűzanya méhében,
Jézus Szíve, mely egyesült az Isten megtestesült Igéjével,
Jézus Szíve, melynek felsége végtelen,
Jézus Szíve, Isten szent temploma,
Jézus Szíve, a Magasságbeli frigszekrénye,
Jézus Szíve, Isten háza s a mennyország kapuja,

} irgalmazz nekünk!

Jézus Szíve, szeretet lángoló tűzhelye,	 k ü k e n z z a m a l g r I
Jézus Szíve, igazságosság és szeretet	
tárháza,	
Jézus Szíve, jósággal és szeretettel	
teljes,	
Jézus Szíve, minden erények mély-	
sége,	
Jézus Szíve, igen méltó minden dí-	
cséretre,	
Jézus Szíve, minden szív királya és	
központja,	
Jézus Szíve, melyben a bölcsesség és	
tudomány minden kincsei megvan-	
nak,	
Jézus Szíve, melyben az istenség egész	
teljessége lakozik,	
Jézus Szíve, melyben a mennyei Atyá-	
nak kedve telt,	
Jézus Szíve, melynek teljességéből	
mindnyájan részesültünk,	
Jézus Szíve, örök halmok kívánsága,	
Jézus Szíve, béketűrő és nagyirgalmú,	
Jézus Szíve, dúsgazdag mindazok	
iránt, kik hozzád folyamodnak,	
Jézus Szíve, élet és szentség forrása,	
Jézus Szíve, vétkeinkért engesztelő	
áldozat,	

Jézus Szíve, melyet szidalmakkal tetéztek,	} Irgalmazz nekünk!
Jézus Szíve, melyet bűneinkért meg- sanyargattak,	
Jézus Szíve, mindhalálíig engedelmes,	
Jézus Szíve, melyet lándzsával át- döftek,	
Jézus Szíve, minden vigasztalás kút- feje,	
Jézus Szíve, életünk és feltámadásunk,	
Jézus Szíve, lelkünk békéje és engesz- telődése,	
Jézus Szíve, bűnösök áldozatja,	
Jézus Szíve, benned bízók üdvössége,	
Jézus Szíve, benned kimúlók reménye,	
Jézus Szíve, minden szentek gyönyör- űsége,	
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! — Kegyelmezz nekünk!	
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! — Hallgass meg minket!	
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit! — Irgalmazz nekünk!	
Vers: Szelíd és alázatos Szívű Jézus!	
Felelet: Alakítsd szívünket Szíved sze- rint.	

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten;
tekints szerelmes Fiad Szívére és mind-

ama dicséretre és elégtételre, melyet a bűnösök nevében irántad lerótt és azoknak, kik irgalmadért esdekelnek, adj megengesztelődve bocsánatot, ugyanazon szent Fiad, Jézus Krisztus nevében, ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben, Isten, mindörökkön örökké. Amen.

Nyolcadik nap: Húsvétvasárnap

Elmélkedés: A szenvedés jutalma

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkemen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben örvendve az Udvözítő feltámadásán, megtanuljak az Ő példája szerint kitartóan küzdeni, szenvedni abban a reményben, hogy ezért reám is örök boldogság vár.

2. A Kálvária dombján üres keresztek merednek az ég felé s tőlük néhány lépésnyire, árnyas pálmákkal köryezett kertben a szentsír. — Az Udvözítő föltámadása hajnalhasadtával történt. Angyal jelenik meg, mint a föltámadás égi tanúja, elhengeredik a sírt záró

nehéz kő és az életrekelt Istenfia ragyogva lép ki a sírból. Az őrség ájultan esik a földre s riadtan megfutamodik. Ők viszik a városba elsőnek a föltámadás hírét. Megjelenésük ott nagy zavart kelt: megdöbbenés, kíváncsiság lesz úrrá a szíveken. Mária csendes kis hajlékában van az első jelenés: megtörténik a legszebb viszontlátás az eltemetett Gyermekek és a szomorú Édesanya között. — Magdolna és az asszonyok kenetet hozva jönnek, az őrségnek már nyoma sincsen, a sír üres s a föltámadás hírével angyal fogadja őket. Magdolna a legelszántabb közöttük, viasszaszalad Péterhez és Jánoshoz elmondani a történeteket. Futva jönnek az apostolok. Benéznek, de csak az összegöngyölt lepleket találják ott. Közben Magdolna egyedül marad a sírnál, elsőnek látja a föltámadottat és beszél vele. A sírtól visszatérő asszonyok is találkoznak vele, szembe jön velük és köszönti őket. Másokat is megörvendez-

tet megjelenésével és hirdeti istenségét.

3. Végeszakadt Krisztus szenvedéseinek: az Úr feltámadásával legnagyobb csodáját művelte, cáfolhatatlan bizonyosságát adva istenségének és isteni küldetésének. Ellenségeinek gyűlölete gondoskodott róla, hogy a csoda kézzelfoghatóan bizonyos legyen: az átszúrt szívű, élettelen testet katonákkal őriztetik, a sírt lepecsételik. Harmadnapra a sír mégis üres! Gyáva tanítványok, alvó katonák lopták volna el? Hová tették? Miért ezentúl az apostolok bátorsága, annyi megtérő hite, Krisztusnak negyvennapos élete övéi között? Mert Jézus föltámadása nem mese, hanem biztos valóság, csoda! Meg akarta alapozni, szilárdítani az ő istenségébe s tanainak igazságába vetett hitünket, táplálni reményünket saját feltámadásunkhoz. A kereszténység így nemcsak szép, de igaz is, mert valóban feltámadott az Úr! Föltámadása a lélek föltámadásának remé-

nye, minden vágyának biztosítója: „Ha Krisztus fel nem támadt, akkor hiábavaló a mi hitünk” és a reményünk is. De tudjuk, hogy „aki föltámasztotta Jézust, minket is föltámaszt Ővele; azért nem csüggedünk”. — A húsvét azt tanítja, hogy az ember nem szenvedésre, hanem örömszületet, amelyet csak úgy élvezhet, ha a szenvedő Krisztussal kitart. Ez az öröm az igazi, a lelkes öröm: a lélek békéje, ami pedig csak büntelen szívben van meg. Ha tiszta lesz a lelkiismeretünk, állandó lesz az örömünk is. — A föltámadt Udvözítő a keresztény élet áldozataira akart előkészíteni, bátorítani: a föltámadáskor kiegyenlítődnek a földi boldogság és boldogtalanság bántó aránytalanságai, ott mindenki cselekedetei szerint veszi jutalmát vagy büntetését. — De meg akarta mutatni azt is, hogyan kell a bűn számára meghalunk s új életet kezdenünk.

4. Együtt örülök a feltámadt Udvözítővel: felejttem saját gondjaimat, bánatomat s mint jó gyermek akarok részt kérni az örömeből. De érzem azt is, hogy a föltámadás szent öröme komoly felelősségérzetet is ébreszt bennem! Mert mit érne az ünnep öröme, ha csak ma lelkesednék, de örvendezésemet, életem nem igazolná? Örülök, hogy Udvözítőm a föltámadással akarta meggyőzni a világot, de nem jogos-e, hogy a mai napon tőlem is új élet kezdését várja? Azt akarja, hogy lelkileg én is támadjak föl Vele és ezért egészen új életet kezdjek, amit úgy valósíthatok meg, hogy nemcsak a bűnt, hanem az arra szolgáló minden alkalmat elkerülöm s csak az erény és mennyei dolgok után törekszem. Erősebb hitet, tökéletesebb szeretetet is vár tőlem! A föltámadás erősíti hitemet: Jézus Isten volt. „Tudom, kinek hittem” — mondom Szent Pállal. Hittem a keresztény hit-

vallásban, az örök élet ígéreteiben, abban, hogy a bűn Isten sértése, hittem a túlvilág fenyegetéseiben, az evangélium szigorú erkölcsseiben! Nem kesergek, panaszkodom erőtlenül, ha a kereszténység megvallása nehéz lesz, ha a bűn kísértő hangja igen vonzó lesz! Ez a hit vigasztalást nyújt a szenvedés idején; arra tanít, hogy ha én is felveszem keresztemet és követem Jézust, akkor részesedem csak az ő dicsőségében. „Boldog, aki a kísértést kiállja, mert hűnek találtatván, elnyeri az élet koronáját.” (Jakab 1, 12.) — Tökéletesebb szeretetet vár tőlem a föltámadt Üdvözítő, hiszen értem halt meg, miattam támadt föl! Föltámadásáért a hálám legyen a szeretetem! Úgy, amint ő kívánta: „Aki engem szeret, megtartja az én szavamat.” (Ján. 14, 24.)

5. Szívemből örülök, ó Jézusom, hogy a sírból öt szent sebeddel diadalmasan föltámadtál! Add nekünk, kérünk, győ-

zelmed által, amelyet a halál, a gonosz-
lélek és a pokol fölött arattál, szent
kegyelmedet, hogy gonosz hajlamainkat
és vágyainkat megfékezhessük, benned
új életet éljünk és a bűn által többé
meg ne haljunk!

Úr Jézus, aki a mai napon az örökké-
valóság kapuját nyitottad meg számunk-
ra s a megbocsátó szeretetnek olyan
nagy-lelkű példáját adtad, kérünk, felejtsd
el a mi gyarlóságainkat és hallgasd
meg kérésünket, amelyet most Eléd ter-
jesztünk.

Jézus szent Neve litánia

Uram, irgalmazz nekünk,
Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk,
Jézus, hallgass minket,
Jézus, hallgass meg minket.

Mennyei Atyaisten,
Megváltó Fiúisten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus, az élő Isten Fia,
Jézus, az Atya ragyogása,
Jézus, örök világosság tündöklése,
Jézus, dicsőség Királya,
Jézus, az igazság napja,
Jézus, Szűz Mária Fia,
Szeretetreméltó Jézus,
Csodálatos Jézus,
Jézus, erős Isten,
Jézus, a jövőendő élet Atyja,
Jézus, a nagytanács angyala,
Nagyhatalmú Jézus,

Irgalmazz nekünk!

Hosszútűrő Jézus,
 Nagyon engedelmes Jézus,
 Szelid és alázatos szívű Jézus,
 Jézus, a tisztaság kedvelője,
 Jézus, szerető barátunk,
 Jézus, béke Istene,
 Jézus, élet szerzője,
 Jézus, erények példaképe,
 Jézus, a lelkek buzgó keresője,
 Jézus, Istenünk,
 Jézus, menedékünk,
 Jézus, szegények atyja,
 Jézus, hívek kincse,
 Jézus, jó pásztor,
 Jézus, igaz világosság,
 Jézus, örök bölcsesség,
 Jézus, végtelen jószág,
 Jézus, utunk és életünk,
 Jézus, angyalok öröme,
 Jézus, pátriárkák királya,
 Jézus, apostolok mestere,
 Jézus, evangélisták tanítója,
 Jézus, vértanúk erőssége,
 Jézus, hitvallók világossága,
 Jézus, szűzek tisztasága,
 Jézus, minden szentek koronája,
 Légy irgalmas!
 Kegyelmezz nekünk, Jézus!

I r g a l m a z z n e k !

Légy irgalmas!
Hallgass meg minket, Jézus!
Minden gonosztól, ments meg minket,
Jézus!

Minden bűntől, Haragodtól, Az ördög incselkedéseifől, A fajtalan lélektől, Az örök haláltól, Sugallataid elhanyagolásától, Megtetesülésed szent titkával, Születéseddel, Kisdedségeddel, Isteni életeddel, Fáradalmaiddal, Haláltusáddal és szenvedéseiddel, Kereszteddal és elhagyatottságoddal, Ellankadásoddal, Haláloddal és eltemetéseddel, Feltámadásoddal, Mennybemeneteleddel, A legméltóságosabb Oltáriszentség szerzésével, Örömeiddel, Dicsőséggeddel,	}	M e n t s m e g m i n k e t, J é z u s!
---	---	---

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit,
kegyelmezz nekünk, Jézus!

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit,
hallgass meg minket, Jézus!
Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit,
irgalmazz nekünk, Jézus!
Jézus, hallgass minket,
Jézus, hallgass meg minket.

Könyörgjünk

Uram, Jézus, ki azt mondtad: kér-
jetelek és kapok, keressetek és találtok,
kopogjatok és megnyitják nektek; ké-
rünk, add nekünk, kik itt könyörgünk,
isteni szereteted indulatát, hogy téged
teljes szívvel, szóval és tettel szeres-
sünk és dicsérni soha meg ne szűnjünk.

Engedd, Uram, hogy szent neved sze-
retete és félelme szüntelen bennünk
lakozzék, mert gondviselésedet soha meg
nem vonod azoktól, kiket szeretetedben
megerősítettél. Ki élsz és uralkodol mind-
örökkön örökké. Amen.

Kilencedik nap: Húsvéthétfő

Elmélkedés: A szomorú lelkek vigasza

1. Jóságos Istenem, élő hittel hiszem, hogy szent tekinteted nyugszik most lelkeimen és kegyesen fogadod áhítatomat. Kérlek, világosíts föl kegyelmeddel és add, hogy elmélkedésemben megismerjem Jézus vigasztaló szerepét és megtanuljam, hogyan kell viselkednem a szomorúság idején.

2. Két tanítványt a csalódás, félelem és szomorúság elűz a többiek köréből; hogy biztonságban érezzék magukat, a közeli Emmauszba rándulnak. Szomorúan bandukolnak a vigasz helye felé. Beszédükből a kislelkűség, a hit és bizalom fogyatékosága látszik. Azt remélték, hogy Jézus megváltja a népet és íme — most az Úr halálával

mindennek vége. Erről beszélgetnek és észre sem veszik, hogy az Udvozító — mint a jó pásztor jár eltévedt bárányai után — már ott tart mellettük, majd csatlakozik hozzájuk. Gyengéd részvétellel érdeklődik szomorúságuk felől. Türelmesen meghallgatja, de inti, feddi is őket. Feltárja előttük az okot, amiért hitük és bizalmuk megrendült, majd átveszi a vigasztaló szerepét. Fölébreszti hitüket, erősíti reményüket, megújítja szeretetüket; édes vágyódásuk ébred utána, lelkiileg már egészen közel jutottak hozzá. Már Emmausz előtt állnak s Jézus úgy tesz, mintha tovább akarna menni. Búcsúzni kezd. De a két tanítvány szíve kimondhatatlan hálával van teli az ismeretlen útitárs iránt. Marasztalják s ő nem utasítja vissza vendégszeretetüket. Megtörténik a csodálatos kenyérszegés és a két tanítvány az idegen férfiben Mesterét fedezi fel. Ő azonban eltűnik, a tanítványok pedig visszatérnek a vá-

rosba, hogy a többieknek megvigyék az örömhírt.

3. A tanítványok szomorúak voltak, mert az események nem történtek kedvük szerint. Szomorúságuk kislelkűségből eredt. S milyen közel voltak hozzá, hogy hitüknek, reményüknek, szeretetüknek egészen kárát vallják. Gondolkozásmódjuk, beszédjük erre mutat. — A hitszegénység volt közvetlen oka levertségüknek. Jézus istenségének hite még nem vert mély gyökeret lelkükben, a kereszti gyalázatát nem értették meg. Földies felfogásuk Jézusban dicső királyt vár, nem szenvedő Megváltót. Hitszegénységük oka állhatatlanságuknak is: Jeruzsálemet elhagyva, kerülik a világosságot, a vigasztalást, elfogy a türelmük, kifáradnak a várásban és mert nem teljesednek vágyaik, visszatérnek világi szórázásaikhoz. Azért ők hittek Krisztusban, de a próba mutatta meg, mekkora volt

hitük értéke, ereje. Az Úr meg is feddi őket balgatagságuk és hitbeli késedelmeskedésük miatt. — Csalódtak reményeikben is: „Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki megváltja Izraelt!” Mintha azt mondták volna: „Vele együtt, halálával meghalt a mi reményünk is; ő volt életünk vigasza, öröme, most már nem remélünk semmit! Biztosra vettük, hogy az eljövendő Messiás győzni fog s nekünk is nagy szerepünk lesz az Isten országában s most mindennek vége!” S mert reményük nem volt erős, bizalmuk is megingott, elsötétítette szívüket a bátortalanság. Innen a félelmük. Bátortalanságukat nyomon kísérte az elkéseredés, búskomorság. — Szeretetük is kihalt: az Úr Jézusról mint emberről beszélnek csupán, akinek vállalkozása nem sikerült. Nem érdekli őket többé Mesterük sorsa. Az asszonyok hírül viszik nekik is, hogy az Üdvözítő él s ők nem lelkesednek örömükben s nem

néznek vágyakozva a fejlemények után. S ha kihal a szívből a szeretet, eltölti azt a lanyhaság, a hidegség. Milyen emberi gyengeség! Csak az Úr szeretete mentette meg őket.

4. A két tanítvány sorsában a magaméra ismerek. Az én kishitűségemnek és szomorúságomnak is legtöbbször a természetfeletti felfogás hiánya az oka! Megpróbáltatásaimban, bánatomban látszik meg, hogy nem elég erős az én hitem, reményem, szeretetem sem. — Pedig akkor is ott van velem az Isten, amikor nem gondolom. Elszomorodom, ha valami akaratom ellen történik, elveszítem bátorságomat a küzdelemben: s mert nem segített meg, amint én szerettem volna, még Istentől is eltávolodom. Nem akarom hinni az igazságot: hogy ha vigasztalást óhajtok, akkor előbb szenvednem kell! Uram, add, hogy meghajoljon hitem a szenvedés és áldozat szükségessége előtt!

— Reményem is elhagy, ha Istennek adom át magamat és várva áldását, segítségét, földi jótéteményeit — éppen az ellenkezőjét kell tapasztalnom. Nehezen viselem el, ha Isten késni látszik; csalódom, mert látom, hogy a hű lelkeket sem kímélik meg a kísértések. Hamar kezd az én reménységem is megfogyatkozni, szívemet valami mulandóhoz tapasztom, gyarlóságba esem és magamon tapasztalom talán, hogy milyen szomorúan elkeseredett annak a lelke, aki már nem is tud remélni Istenben. Az én reményem, Uram, a te szent Szíved legyen, hiszen jól tudom, hogy szeretettel vigyázol azokra, akik Benned bíznak és mindent Tőled remélnek! — Isten iránt való szeretetem is azért hagy alább, mert rövidlátásomban számításon kívül hagyom a keresztet, pedig tudom, mennyire igaz az, hogy csak a szenvedni tudó lélek simulhat igazában az isteni akarathoz! Nem tudnék

meglenni az Úr Krisztus nélkül, pedig találkozhatom-e, együttmaradhatok-e Vele, ha én más utat keresek, mint Ő? — Arra kérem, hogy a csüggedés idején ébresszen bennem nagy ragaszkodást szent Személye iránt — mint az emmauszi tanítványokkal is történt. Maradjon velem, ha örülök, ha szenvedek; ültessen minél gyakrabban eucharisztikus asztalához, hogy minél többször egyesüljek Vele!

5. Urunk Jézus! add, hogy mi, akik az emmauszi tanítványokhoz állhatatlanságban és gyengeségben hasonlók vagyunk, megbánva gyarlóságainkat, legszentebb Tested gyakori vétele által a hitben erősödjünk, a reményben szilárduljunk s a szeretet által Veled egyesüljünk, hogy többé semmi ne szakíthasson el bennünket Tőled!

Szeretetreméltó Jézus, aki irgalmadat a tanítványokkal szemben feltűnő módon megmutattad, tekints alázatos kéré-

sünkre, amelyet e kilenc napon át Eléd terjesztettünk és add meg annak teljesedését. Amen.

Jézus szent Neve litánia. (76. lap.)

Befejező ima

Jóságos Jézusom, kilencnapig ájtatóságom befejezéséhez érve, nagy bizalommal fordulok Hozzád! Megváltói szenvedésed és halálod, jóságod és irgalmad gondolata beláttatta velem gyarló voltomat s az elmélkedésekből megismert jó követésére, szent Szíved utánzására készítetett. Fogadd gyarló elhatározásomat, legyen az kedves Előtted! Nagy szeretetedért és alázatos megajánlásomért hiszem, hogy megjutalmazod buzgóságomat és teljesíted kérésemet!

Örök Atya, kilenc napon át terjesztettem szent színed elé alázatos kívánságomat, amelynek kiesésére — tudom — az én erőim elégtelenek. Éppen ezért könyörgésem támogatására felajánlom Neked egyszülött Fiad, Jézusod Szívét,

amely egészen isteni tetszésednek tárgya; följánlom azért, hogy kifizessem vele minden tartozásomat s hogy — nem tekintve az én érdemetlenségemet — csak Reá tekints és hallgass meg kegyesen. Amen.

Tartalom

Bevezető	3
Bevezető ima	5
Első nap: Virágvasárnap	7
Elmélkedés: Jézus bevonulása a szívekbe	7
Litánia Jézus szenvedéséről	14
Második nap: Nagyhétfő	19
Elmélkedés: Igazi és hamis sze- retet	19
Harmadik nap: Nagykedd	26
Elmélkedés: A hű lélek bukása .	26
Negyedik nap: Nagyszerda	33
Elmélkedés: A régi barát áru- lása	33
Ötödik nap: Nagycsütörtök	40
Elmélkedés: A szeretet szent- sége	40

Litánia a legméltóságosabb Oltári-	
szentségről	47
Hatodik nap: Nagypéntek	52
Elmélkedés: Hódolat a kereszt	
előtt	52
Hetedik nap: Nagyszombat	59
Elmélkedés: Jézus átvert Szíve	59
Jézus Szíve litánia	65
Nyolcadik nap: Húsvétvasárnap	69
Elmélkedés: A szenvedés jutalma	69
Jézus szent Neve litánia	76
Kilencedik nap: Húsvéthétfő	80
Elmélkedés: A szomorú lelkek vi-	
gasza	80
Befejező ima	88

